

Arrest

nr. 155 591 van 30 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren te Enugu op X en behorende tot de Igbo etnie.

U bent geboren te Enugu, verhuisde tot uw tien à elf jaar in Ojoto en verhuisde negen jaar later met uw familie naar Lagos. Van 2006 tot 2011 studeerde u aan de universiteit te Port Harcourt. Vanaf het tweede jaar dat u aan de universiteit van Port Harcourt studeerde, woonde u op de campus van de universiteit. U deelde er een kamer met (D.I.). In 2007 raakte (D.) u op een nacht aan en hij ging verder tot uw geslachtsdelen. U vroeg hem om te stoppen, zei dat het u irriteerde en u riep op hem. Hij vroeg u om u als een volwassene te gedragen en stopte na een tijdje. U sprak er nadien niet meer over met (D.). Een week later deed (D.) het opnieuw. U reageerde ook weer op dezelfde wijze. Diezelfde avond aten

jullie samen iets en de dag nadien werd u wakker met pijn aan uw achterwerk. U sprak (D.) erover aan en hij ontkende niet en zei dat hij u gewaarschuwd had dat het nog zou gebeuren en u zich goed moest gedragen. U voelde zich er niet goed bij en de dag nadien gaf (D.) geld opdat u het niet verder zou vertellen. Nog een dag nadien kwam (D.) met een 'ding' – iets dat bedekt was met een rode doek – en een crème. Hij zei dat hij nog seks wilde met u en deed u geloven dat het 'ding' een 'voodoo ding' was. U wist niet meer wat u deed en had geen controle meer over uzelf. Sinds die dag ging het gewoon, had u dagelijks seks met (D.) en vond u het niet meer storend. Nadat jullie afstudeerden, ging (D.) bij een vriend van hem wonen. U logeerde sommige weekends bij hem. Na een tijdje verhuisde (D.) en deelde hij een appartement in Lagos met een ander koppel. In januari 2015 logeerde een neef van u in uw ouderlijke huis. Toen u wakker werd, was er een natte plek op uw bed en uw neef vroeg u of u zich ontlast had, waarop u aangaf dat dit zo was en u last had van uw buik. Ook de dag nadien gebeurde dit opnieuw. Uw neef vertelde dit tegen uw vader, waarop u uw vader vertelde dat u homoseksueel bent. Hierop werd u door uw vader uit zijn huis gezet en vroeg u onmiddellijk een visum voor Griekenland aan om Nigeria te verlaten. Op 7 februari 2015 was u in de ochtend in de kamer met (D.). Jullie kusten, speelden en deden vanalles. (V.), het meisje van het andere koppel, kwam plots de kamer binnen, zag alles en begon te roepen. De burens kwamen om te vragen wat er aan de hand was, waarop (V.) vertelde wat ze gezien had. Enkele burens kwamen de kamer binnen en vielen jullie aan omdat ze niet wilden dat een man iets had met een andere man. (D.) viel flauw, omdat hij astmapatiënt is. U en (V.) brachten hem naar het ziekenhuis, vanwaar u de broer van (D.) verwittigde. Omdat u angst had dat de broer van (D.) te weten zou komen dat jullie een koppel waren, verliet u het ziekenhuis en ging u naar huis. Twee dagen later overleed (D.) in het ziekenhuis. Daarop belde (M.), de broer van (D.), u op en hij bedreigde u. Hij zei dat u de oorzaak was van (D.)'s dood en gaf aan dat u ervoor moest opdraaien. De dag nadien zag u een artikel over uw problemen in de krant Daily News. Daarop vertelde u alles aan uw neef (K.). Uw neef (K.), die bij een cargobedrijf werkte, bracht u in contact met iemand die voor u een pasje en een uniform kon regelen. Zo kon u op 15 februari 2015 aan boord gaan van een cargotoestel van Allied Airlines dat u van Lagos naar Oostende bracht. Met het pasje kon u België binnenkomen. Op 17 februari 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Nigeriaanse autoriteiten wegens uw homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Zo kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid en uw beweerde homoseksuele relatie met (D.I.).

U verklaarde dat u vanaf het tweede jaar dat u aan de universiteit van Port Harcourt studeerde, op de campus van de universiteit woonde en u er een kamer deelde met (D.I.) (gehoor CGVS, p.7). U gaf aan dat (D.I.) u op een nacht in 2007 aanraakte en hij verder ging tot uw geslachtsdelen en u zo te weten kwam dat hij homoseksueel was (gehoor CGVS, p.8). U gaf verder aan dat u hem vroeg om te stoppen, u hem zei dat het u irriteerde en u op hem riep (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd wanneer dit voorval juist plaatsvond, gaf u aan het niet meer te weten (gehoor CGVS, p.9). Toen u – voor de duidelijkheid - gevraagd werd of het u niet aanstond wat hij deed, gaf u aan van niet en u niet wist wat er aan de hand was (gehoor CGVS, p.8-9). Toen u gevraagd werd hoe u er verder op reageerde, gaf u aan dat u verder niets zei tegen (D.), omdat u dacht dat het niet lang zou duren (gehoor CGVS, p.8).

U gaf aan dat een week later deed (D.) het opnieuw deed en u opnieuw op dezelfde wijze reageerde (gehoor CGVS, p.9). U gaf aan dat jullie diezelfde avond iets aten en u de dag nadien wakker werd met pijn aan uw achterwerk. U gaf aan dat u (D.) erover aansprak, hij niet ontkende en zei dat hij u gewaarschuwd had dat het nog zou gebeuren en u zich goed moest gedragen. (D.) vertelde u verder dat hij u die nacht gebruikt had en hij aan uw achterwerk geweest was (gehoor CGVS, p.9). Toen u door de dossierbehandelaar gevraagd werd hoe u zich voelde over wat gebeurd was, gaf u aan dat u zich niet goed voelde (gehoor CGVS, p.9). Verder gaf u aan dat (D.) u de dag nadien geld gaf opdat u het niet verder zou vertellen (gehoor CGVS, p.9-10). Toen u daarop gevraagd werd of u – gelet op de twee negatieve nachtelijke ervaringen de afgelopen week – niet trachtte om elders te gaan wonen, gaf u aan dat het moeilijk was om iets anders te zoeken, omdat het buiten de campus zou zijn en het duur zou zijn voor u (gehoor CGVS, p.10). Van iemand die 's nachts door zijn kamergenoot 'gebruikt' werd,

wiens fysieke integriteit geschonden werd door iemand van hetzelfde geslacht en die zich daar slecht bij voelde, kan men toch verwachten dat hij al het mogelijke doet om de kamer niet meer met deze persoon te delen. Uw verklaring dat het duur zou zijn, weegt volstrekt niet op tegen deze voor u erg negatieve ervaring. Men kan verwachten dat u geen moment langer zou hebben willen blijven bij iemand die u dit tegen uw zin zou hebben aangedaan en dat u ook alles in het werk zou hebben gesteld om u aan deze situatie te onttrekken. Toen u gevraagd werd of u van kamer trachtte te wisselen, antwoordde u ontwijkend en stelde u dat het niet gemakkelijk is om aan een kamer te raken (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd of u iets anders trachtte te doen om te ontkomen aan (D.), gaf u aan dat (D.) zei dat het niet meer zou gebeuren en hij u geld gaf (gehoor CGVS, p.10). Dat u hiermee genoeg nam en de schending van uw fysieke integriteit door een man ondergeschikt maakte aan het feit dat het moeilijk was om een voor u aanvaardbare oplossing te vinden, komt niet geloofwaardig over, daar (D.) u eerder net aangaf 'dat het nog zou gebeuren en u zich goed moest gedragen'. Om dezelfde reden is het vreemd dat u op geen enkel moment tegenover derden melding zou hebben gemaakt van hetgeen u daar overkwam, vermits uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u aanvankelijk – voor (D.) u via voodoo 'bewerkte' – geen gevoelens had voor mannen. **Dat u geen actie ondernam en gewoon bij de mannelijke kamergenoot bleef wonen die binnen één week tweemaal seksueel grensoverschrijdend gedrag (tussen twee mannen) stelde, gedrag dat in Nigeria strafbaar is en waar zware gevangenisstraffen op staan, komt niet doorleefd – en dus niet waarachtig – over.**

Er kan overigens ook worden opgemerkt dat het weinig aannemelijk overkomt dat (D.) zonder enige remming of aftasting van uw seksuele geaardheid, dergelijk grensoverschrijdend gedrag zou hebben gesteld, en – nadat u hem zeer duidelijk had gemaakt dat u wilde dat hij ermee stopte - zelfs zou hebben aangekondigd dat hij het opnieuw zou doen en hij u waarschuwde dat u zich goed moest gedragen en dat het nog veel zou gebeuren (gehoor CGVS, p. 9). Het komt weinig overtuigend over dat in een homofobe maatschappij als Nigeria, waar homoseksualiteit strafbaar is, een homoseksuele man een andere man waarvan hij niet weet of hij homoseksueel geaard is op een dergelijk dwangmatige manier zou hebben benaderd en bedreigd met herhaling van zijn gedrag en dat u daar bovendien niets zou hebben tegen ondernomen.

Verder verklaarde u dat de dag nadien (D.) kwam met een 'ding' – iets dat bedekt was met een rode doek – en een crème. Hij zei dat hij nog seks wilde met u en deed u geloven dat het 'ding' een 'voodoo ding' was, waarop u niet meer wist wat u deed en u geen controle meer had over uzelf. U gaf aan dat het sinds die dag gewoon ging en u dagelijks seks met (D.) had en u het niet meer 'storend' vond (gehoor CGVS, p.10). U gaf aan dat er een soort geest in u kwam, u iemand anders werd en u dat gevoel nog steeds hebt (gehoor CGVS, p.11). Verder gaf u aan dat u vóór die voodoo nooit gevoelens had voor mannen (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd hoe u zich voelde over de relatie met (D.), gaf u aan dat het de hele tijd goed was met hem, maar u er anders over dacht sinds de problemen. U vroeg zich af of het wel een goede keuze was om het te doen of niet (gehoor CGVS, p.11). Er dient te worden opgemerkt dat bovenstaande verklaringen over de ontdekking van uw beweerde homoseksuele geaardheid **weinig overtuigend of doorleefd** overkomen. Uit deze verklaringen blijkt immers dat u het voorstelt alsof u onder invloed van voodoo van het ene moment op het andere homoseksueel werd. Toen u gevraagd werd welk gevoel u had toen u voor het eerst besepte homoseksueel te zijn, gaf u aan dat het goed voor u is en u op het moment dat u uw homoseksuele geaardheid besepte het leuk vond (gehoor CGVS, p.28). Toen u gevraagd werd of u er ook negatieve gevoelens bij had, toen je besepte homoseksueel te zijn, gaf u aan van niet en u verduidelijkte dat er toen geen negatieve gevoelens bij waren (gehoor CGVS, p.28). Pas toen u expliciet gevraagd werd of u uw pas ontdekte geaardheid meteen accepteerde of u ermee worstelde, gaf u aan dat het moeilijk te aanvaarden was. Toen u gevraagd werd waarom het zo was, gaf u aan dat u het nooit eerder deed met iemand en het de eerste keer was (gehoor CGVS, p.28-29). Uit bovenstaande verklaring, blijkt geenszins dat u uw homoseksuele geaardheid als problematisch ervoer – integendeel zelfs –, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt én uw verklaringen, blijkt dat de Nigeriaanse maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt. Het komt **weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig** over dat u zich – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat uw – pas ontdekte – homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was, maar dat u hier – integendeel – zeer gelukkige gevoelens bij had en volstrekt niet besepte dat u afweek van de heersende norm.

Vervolgens blijkt ook uw kennis van de leefwereld van homoseksuelen in uw land van herkomst erg beperkt te zijn.

Toen u gevraagd werd of u – buiten (D.) – kennissen of vrienden heeft die dezelfde seksuele voorkeur als u hebben, gaf u aan van wel, maar u niets met hen te maken wilde hebben, omdat u (D.) had. Toen u daarop gevraagd werd hun namen te geven, gaf u aan geen namen te kennen, omdat u niet 'close' was (gehoor CGVS, p.31). Verder kende u – buiten u en (D.) – geen andere homokoppels (gehoor CGVS, p.31). Toen u gevraagd werd of u beroemde Nigerianen (politici / muzikanten / sporters) kent die

homoseksueel zijn of ervan verdacht worden, gaf u vaag aan dat één zanger openlijk verklaarde homoseksueel te zijn, maar u zijn naam vergat (gehoor CGVS, p.31). Toen u gevraagd werd hoe je andere homoseksuelen kon ontmoeten in Nigeria, gaf u aan dat dit bij de nachtclub kon. U gaf aan dat dit via vrienden van (D.) was. U gaf verder aan dat er bars zijn waar homoseksuelen afspreken en die bekend staan als bar waar homoseksuelen afspreken, maar toen u gevraagd werd of u er kent, gaf u aan dat er één in Ekeja was, maar u de naam niet meer kent (gehoor CGVS, p.29).

Van iemand die daadwerkelijk sinds 2007 de homoseksuele geaardheid heeft, mag men een betere kennis ter zake verwachten. Bovenstaande vage verklaringen en onwetendheden doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid én bijgevolg aan de vervolging die u omwille van uw geaardheid onderging.

Vervolgens legde u een aantal weinig doorleefde en dus niet geloofwaardige verklaringen af over hoe anderen zouden weten dat u homoseksueel geaard bent.

Toen u gevraagd werd of voor het incident (van 7/2/2015) iemand op de hoogte was van de homoseksuele relatie tussen (D.) en u, gaf u aan dat enkele mensen ervan wisten. Toen u gevraagd werd wie ervan wist, gaf u al even vaag aan dat mensen rond jullie heen ervan wisten. Toen u gevraagd werd namen te geven van mensen die op de hoogte waren van de homoseksuele relatie tussen (D.) en u, vroeg u zich af hoe u de namen moet kennen van mensen op straat. Toen u gevraagd werd hoe mensen op straat zouden weten dat u homoseksueel geaard bent, gaf u vaag aan dat het aan hen is om te weten of u gay bent of niet (gehoor CGVS, p.26). Pas toen de dossierbehandelaar u specifiek vroeg of uw ouders, broers of zussen van uw homoseksuele relatie met (D.) wisten, gaf u aan dat uw ouders het wisten en u het huis moest verlaten (gehoor CGVS, p.27). Toen u gevraagd werd hoe ze ervan wisten, gaf u aan dat u thuis sliep en een neef van u bij jullie logeerde. Toen u wakker werd was er een natte plek op uw bed en uw neef vroeg u of u zich ontlast had, waarop u aangaf dat dit zo was en u last had van uw buik. Ook de dag nadien gebeurde dit opnieuw. Uw neef vertelde dit tegen uw vader, waarop u uw vader vertelde dat u homoseksueel bent (gehoor CGVS, p.27). Toen u gevraagd werd waarom u dit vertelde tegen uw vader en u niet gewoon zei dat u problemen had met uw buik, gaf u aan dat hij uw vader is en u niet wilde liegen tegen hem (gehoor CGVS, p.27). Het komt **volstrekt niet doorleefd en dus niet geloofwaardig** over dat u in de omstandigheden die u beschrijft geen andere optie zou hebben gehad dan uw vader te informeren over uw homoseksueel geaardheid. U gaf immers zelf aan dat de Nigeriaanse maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt en bovendien was de waarheid dat u last had van uw buik en u dus helemaal niet hoefde te liegen tegen uw vader toen hij wilde weten waarom uw bed bevuild was.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en relatie met (D.I.), zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalt als gevolg van uw voorgehouden geaardheid.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

In het kader van uw asielaanvraag legde u een studentenkaart van de universiteit van Port Harcourt, geldig tot 2010, neer. Het document toont hoogstens aan dat u student was aan de universiteit van Port Harcourt, maar is ze verder niet relevant voor uw asielaanvraag. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg, hetgeen een negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker ziet het gegeven dat hij geen nieuwe kamer zocht net als bevestiging van zijn geaardheid. Hij apprecieerde de seksuele contacten met D. van in het begin, hoewel deze eerst vreemd aanvoelden. Zo verklaarde hij bij het CGVS uitdrukkelijk dat hij zich homoseksueel voelde vanaf de dag waarop hij met D. begon. Dat verzoeker niet van kamer veranderde is aldus een bevestiging van zijn ontdekte en

sterker wordende homoseksuele gevoelens. Het is aannemelijk dat hij onbewust ervoor koos om bij D. te blijven en zichzelf voorhield dat een verandering financieel niet mogelijk zou zijn.

Verzoeker ontkent de zaken te hebben voorgesteld alsof hij onder invloed van voodoo van het ene moment op het andere homoseksueel geworden zou zijn. Hij citeert in deze enkele verklaringen die hij aflegde tijdens het gehoor bij het CGVS. Verzoeker ontkent te hebben aangegeven dat hij homoseksueel zou zijn geworden door een voodoo-bezwering. Wel verklaarde hij dat het na de voodoo beter ging. Het is gebruikelijk in zulke culturen dat mensen een reden trachten te zoeken voor pas ontdekte homoseksuele gevoelens. Verzoeker stelde zich zo dus gerust. Hij had echter reeds voor de voodoo-ervaring gevoelens voor mannen.

Verzoeker stelt, waar hem verweten wordt dat hij de ontdekking niet als problematisch ervoer, dat hij nochtans aangaf zich bewust te zijn van de wetgeving en de gevolgen voor homoseksuelen in Nigeria. Verzoeker verwijst naar enkele van zijn gezegden tijdens het gehoor bij het CGVS.

Waar hem een gebrek aan kennis wordt verweten van de leefwereld van homoseksuelen, wijst verzoeker er op dat hij op de hoogte was van de wetgeving rond homoseksuelen in Nigeria. Dat hij weinig namen van homoseksuelen kent is te verklaren doordat verzoeker alle homoseksuelen die hij in Nigeria kende leerde kennen via D. Na diens dood was hij niet geneigd zich terug in het homomilie te begeven. Verzoeker begaf zich in België bovendien wel in homoseksuele kringen.

Verweerder is in de bestreden beslissing niet ingegaan op de effectieve vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker. Dat hij door anderen als homoseksueel wordt gezien kan leiden tot vervolging. Verzoeker gaf aan dat zijn familie en de familie van D. van zijn geaardheid op de hoogte waren. De familie van D. heeft het op hem gemunt omdat zij hem verantwoordelijk acht voor de dood van D.

Verzoeker zag het incident waarbij hij last van zijn buik had als het moment om zich te uiten ten opzichte van zijn ouders.

Verzoeker vreest in Nigeria voor zijn leven. Hij vreest vervolging vanwege de autoriteiten omwille van zijn geaardheid.

Volgens verzoeker schendt de bestreden beslissing aldus het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Hij vraagt in hoofdde om de toekenning van de vluchtelingenstatus, in subsidiaire orde om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en in sub subsidiaire orde om de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.1.2. Ter terechtzitting van 28 oktober 2015 legt verzoeker door middel van een aanvullende nota een klacht van zijn vader bij de politie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. Verzoeker houdt voor homoseksueel te zijn, een relatie te hebben gehad met een zekere D. en ingevolge deze relatie problemen te hebben gekend.

Dient echter vooreerst te worden opgemerkt dat hij niet het minste begin van bewijs bijbrengt ter staving van zijn voorgehouden asielmotieven. Nochtans gaf hij reeds in de vragenlijst aan dat er een krantenartikel zou zijn verschenen over zijn problemen en beloofde hij toen reeds dat hij ging proberen aan dit krantenartikel te geraken (administratief dossier, stuk 14, vragenlijst, nr.3.5.). Hoewel verzoeker doorheen de contacten met zijn vrienden zou hebben geprobeerd om aan het krantenartikel te geraken en hoewel hij op deze wijze zou hebben vernomen dat zijn zaak nogmaals in de krant werd gepubliceerd, brengt verzoeker tot op heden geen van beide krantenartikelen bij. Indien verzoeker of zijn problemen werkelijk tot twee maal toe in de krant waren verschenen en hij hiervan de tweede maal

door zijn vrienden op de hoogte werd gebracht, kon redelijkerwijze worden verwacht dat hij één of beide krantenartikelen zou neerleggen. Het voorgaande klemt overigens nog des te meer daar verzoeker niet bij machte bleek aan te geven wanneer zijn zaak de tweede maal in de krant zou zijn verschenen (administratief dossier, stuk 4, p.16-17, 24).

Verzoeker laat de bestreden beslissing verder volledig ongemoeid waar inzake de start van zijn verklaarde relatie met D. wordt gemotiveerd:

“Er kan overigens ook worden opgemerkt dat het weinig aannemelijk overkomt dat (D.) zonder enige remming of aftasting van uw seksuele geaardheid, dergelijk grensoverschrijdend gedrag zou hebben gesteld, en – nadat u hem zeer duidelijk had gemaakt dat u wilde dat hij ermee stopte - zelfs zou hebben aangekondigd dat hij het opnieuw zou doen en hij u waarschuwde dat u zich goed moest gedragen en dat het nog veel zou gebeuren (gehoor CGVS, p. 9). Het komt weinig overtuigend over dat in een homofobe maatschappij als Nigeria, waar homoseksualiteit strafbaar is, een homoseksuele man een andere man waarvan hij niet weet of hij homoseksueel geaard is op een dergelijk dwangmatige manier zou hebben benaderd en bedreigd met herhaling van zijn gedrag (...).”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij door verzoeker ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. Deze motieven werpen een ernstige smet op de geloofwaardigheid van (de start van) verzoekers voorgehouden relatie met D.

Ook verzoekers reactie op het voorgehouden gedrag van D. is geheel niet aannemelijk. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht vastgesteld:

“U verklaarde dat u vanaf het tweede jaar dat u aan de universiteit van Port Harcourt studeerde, op de campus van de universiteit woonde en u er een kamer deelde met (D.I.) (gehoor CGVS, p.7). U gaf aan dat (D.I.) u op een nacht in 2007 aanraakte en hij verder ging tot uw geslachtsdelen en u zo te weten kwam dat hij homoseksueel was (gehoor CGVS, p.8). U gaf verder aan dat u hem vroeg om te stoppen, u hem zei dat het u irriteerde en u op hem riep (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd wanneer dit voorval juist plaatsvond, gaf u aan het niet meer te weten (gehoor CGVS, p.9). Toen u – voor de duidelijkheid - gevraagd werd of het u niet aanstond wat hij deed, gaf u aan van niet en u niet wist wat er aan de hand was (gehoor CGVS, p.8-9). Toen u gevraagd werd hoe u er verder op reageerde, gaf u aan dat u verder niets zei tegen (D.), omdat u dacht dat het niet lang zou duren (gehoor CGVS, p.8).

*U gaf aan dat een week later deed (D.) het opnieuw deed en u opnieuw op dezelfde wijze reageerde (gehoor CGVS, p.9). U gaf aan dat jullie diezelfde avond iets aten en u de dag nadien wakker werd met pijn aan uw achterwerk. U gaf aan dat u (D.) erover aansprak, hij niet ontkende en zei dat hij u gewaarschuwd had dat het nog zou gebeuren en u zich goed moest gedragen. (D.) vertelde u verder dat hij u die nacht gebruikt had en hij aan uw achterwerk geweest was (gehoor CGVS, p.9). Toen u door de dossierbehandelaar gevraagd werd hoe u zich voelde over wat gebeurd was, gaf u aan dat u zich niet goed voelde (gehoor CGVS, p.9). Verder gaf u aan dat (D.) u de dag nadien geld gaf opdat u het niet verder zou vertellen (gehoor CGVS, p.9-10). Toen u daarop gevraagd werd of u – gelet op de twee negatieve nachtelijke ervaringen de afgelopen week – niet trachtte om elders te gaan wonen, gaf u aan dat het moeilijk was om iets anders te zoeken, omdat het buiten de campus zou zijn en het duur zou zijn voor u (gehoor CGVS, p.10). Van iemand die 's nachts door zijn kamergenoot 'gebruikt' werd, wiens fysieke integriteit geschonden werd door iemand van hetzelfde geslacht en die zich daar slecht bij voelde, kan men toch verwachten dat hij al het mogelijke doet om de kamer niet meer met deze persoon te delen. Uw verklaring dat het duur zou zijn, weegt volstrekt niet op tegen deze voor u erg negatieve ervaring. Men kan verwachten dat u geen moment langer zou hebben willen blijven bij iemand die u dit tegen uw zin zou hebben aangedaan en dat u ook alles in het werk zou hebben gesteld om u aan deze situatie te onttrekken. Toen u gevraagd werd of u van kamer trachtte te wisselen, antwoordde u ontwijkend en stelde u dat het niet gemakkelijk is om aan een kamer te raken (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd of u iets anders trachtte te doen om te ontkomen aan (D.), gaf u aan dat (D.) zei dat het niet meer zou gebeuren en hij u geld gaf (gehoor CGVS, p.10). Dat u hiermee genoegen nam en de schending van uw fysieke integriteit door een man ondergeschikt maakte aan het feit dat het moeilijk was om een voor u aanvaardbare oplossing te vinden, komt niet geloofwaardig over, daar (D.) u eerder net aangaf 'dat het nog zou gebeuren en u zich goed moest gedragen'. Om dezelfde reden is het vreemd dat u op geen enkel moment tegenover derden melding zou hebben gemaakt van hetgeen u daar overkwam, vermits uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u aanvankelijk – voor (D.) u via voodoo 'bewerkte' – geen gevoelens had voor mannen. **Dat u geen actie ondernam en gewoon bij de mannelijke kamergenoot bleef wonen die binnen één week tweemaal seksueel grensoverschrijdend gedrag (tussen twee mannen) stelde, gedrag dat in Nigeria strafbaar is en waar zware gevangenisstraffen op staan, komt niet doorleefd – en dus niet waarachtig – over.”***

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motieven te ontkrachten. Dat hij de seksuele contacten met D. van in het begin zou hebben geapprecieerd vormt immers een loutere en kennelijke miskenning van zijn

hoger aangehaalde verklaringen en mist feitelijke grondslag. Verzoeker gaf namelijk herhaaldelijk en in duidelijke bewoordingen aan dat het hem niet aanstond wat D. deed en dat hij zich er slecht bij voelde. Gelet op deze verklaringen en de door verzoeker geschetste gang van zaken, kon weldegelijk worden verwacht dat hij aanvankelijk actie zou hebben ondernomen wanneer hij geconfronteerd werd met het – in Nigeria – totaal ongepaste gedrag van D. Hoe dan ook geeft verzoeker middels het voorgaande geen verklaring voor het gegeven dat hij zijn vermeende eerste homoseksuele ervaring niet of onvoldoende kon situeren in de tijd. Redelijkerwijze mocht worden verwacht dat hij dit zou kunnen.

Verzoeker voert bovendien geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van de bestreden beslissing waar gemotiveerd wordt:

*“Toen u gevraagd werd welk gevoel u had toen u voor het eerst besepte homoseksueel te zijn, gaf u aan dat het goed voor u is en u op het moment dat u uw homoseksuele geaardheid besepte het leuk vond (gehoor CGVS, p.28). Toen u gevraagd werd of u er ook negatieve gevoelens bij had, toen je besepte homoseksueel te zijn, gaf u aan van niet en u verduidelikte dat er toen geen negatieve gevoelens bij waren (gehoor CGVS, p.28). Pas toen u expliciet gevraagd werd of u uw pas ontdekte geaardheid meteen accepteerde of u ermee worstelde, gaf u aan dat het moeilijk te aanvaarden was. Toen u gevraagd werd waarom het zo was, gaf u aan dat u het nooit eerder deed met iemand en het de eerste keer was (gehoor CGVS, p.28-29). Uit bovenstaande verklaring, blijkt geenszins dat u uw homoseksuele geaardheid als problematisch ervoer – integendeel zelfs –, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt én uw verklaringen, blijkt dat de Nigeriaanse maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt. Het komt **weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig** over dat u zich – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat uw – pas ontdekte – homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was, maar dat u hier – integendeel – zeer gelukkige gevoelens bij had en volstrekt niet besepte dat u afweek van de heersende norm.”*

De verwijzing naar enkele andere van zijn gezegden tijdens het gehoor bij het CGVS kan geenszins afbreuk doen aan zijn duidelijke antwoorden in het kader van de voormelde vraagstelling inzake de ontdekking van zijn geaardheid en de gevoelens die hiermee gepaard gingen. De voormelde vaststellingen vinden aldus steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij niet dienstig worden weerlegd, onverminderd gehandhaafd.

In de bestreden beslissing wordt voorts met reden gesteld:

“Vervolgens blijkt ook uw kennis van de leefwereld van homoseksuelen in uw land van herkomst erg beperkt te zijn.

Toen u gevraagd werd of u – buiten (D.) – kennissen of vrienden heeft die dezelfde seksuele voorkeur als u hebben, gaf u aan van wel, maar u niets met hen te maken wilde hebben, omdat u (D.) had. Toen u daarop gevraagd werd hun namen te geven, gaf u aan geen namen te kennen, omdat u niet ‘close’ was (gehoor CGVS, p.31). Verder kende u – buiten u en (D.) – geen andere homokoppels (gehoor CGVS, p.31). Toen u gevraagd werd of u beroemde Nigerianen (politici / muzikanten / sporters) kent die homoseksueel zijn of ervan verdacht worden, gaf u vaag aan dat één zanger openlijk verklaarde homoseksueel te zijn, maar u zijn naam vergat (gehoor CGVS, p.31). Toen u gevraagd werd hoe je andere homoseksuelen kon ontmoeten in Nigeria, gaf u aan dat dit bij de nachtclub kon. U gaf aan dat dit via vrienden van (D.) was. U gaf verder aan dat er bars zijn waar homoseksuelen afspreken en die bekend staan als bar waar homoseksuelen afspreken, maar toen u gevraagd werd of u er kent, gaf u aan dat er één in Ekeja was, maar u de naam niet meer kent (gehoor CGVS, p.29).

Van iemand die daadwerkelijk sinds 2007 de homoseksuele geaardheid heeft, mag men een betere kennis ter zake verwachten. Bovenstaande vage verklaringen en onwetendheden doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid én bijgevolg aan de vervolging die u omwille van uw geaardheid onderging.”

Verzoeker slaagt er niet in deze vaststellingen te weerleggen. Dat hij op de hoogte was van de wetgeving rond homoseksuelen in Nigeria, doet geen afbreuk aan de vastgestelde onwetendheid in zijn hoofd omtrent de voormelde elementen. Aangezien verzoeker zelf verklaart dat hij via D. enkele andere homoseksuelen en bars leerde kennen, was het bovendien geenszins onredelijk om te verwachten dat hij hun namen kon verstrekken. Voor het overige laat verzoeker de voormelde vaststellingen geheel onverlet. Waar hij benadrukt te hebben aangegeven zich in België wel in homoseksuele kringen te hebben begeven, dient te worden opgemerkt dat hij hiermee de vastgestelde onwetendheid in zijn hoofd aangaande het homoseksuele milieu in zijn land van herkomst niet kan ontkrachten. Daarenboven dienen zijn verklaringen in het verzoekschrift danig te worden gerelativeerd gelet op zijn verklaringen bij het CGVS. Hieruit blijkt immers dat verzoeker slechts één maal naar de ‘Red and Blue’ zou zijn geweest en dat hij bij dit eenmalige bezoek deze zaak zelfs niet betrad omdat hij de inkom niet kon betalen. Voor het overige bleek verzoeker geen andere zaken of organisaties te hebben bezocht waar homoseksuelen gemakkelijker met elkaar in contact kunnen komen (administratief

dossier, stuk 4, p.32). Aldus kan bezwaarlijk worden gesteld dat hij zich in België begaf in homoseksuele kringen.

De geloofwaardigheid van verzoekers vermeende geaardheid en relatie met D. wordt nog verder ondermijnd door de hiaten in zijn verklaringen aangaande de familie van D. Hij kon niet aangeven of de ouders van D. wisten dat D. homoseksueel was. In dit kader is het, te meer daar verzoekers eigen ouders hem uit het huis gezet zouden hebben omwille van zijn geaardheid, geheel niet aannemelijk dat verzoeker en D. hierover nooit gesproken zouden hebben. Verder beweerde verzoeker dat de broers en zussen van D. wel op de hoogte waren van de geaardheid van D. doch kon hij vervolgens niet preciseren hoe zij dit dan wel wisten. Hoe zij reageerden op de geaardheid van D., wist hij evenmin. Hij kon niet aangeven of zij het goedkeurden dan wel afkeurden (*ibid.*, p.13-14). Het is niet aannemelijk dat verzoeker niet beter op de hoogte zou zijn omtrent de voormelde elementen indien hij werkelijk gedurende ongeveer acht jaren een homoseksuele relatie zou hebben onderhouden met D.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde geaardheid, asielrelaas en problemen. Derhalve maakt hij evenmin aannemelijk dat hij in zijn land van herkomst zou worden aanzien als homoseksueel en kan niet worden aangenomen dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de vluchtelingenrechtelijke zin.

Verzoekers studentenkaart bevat geen gegevens die aan de voormelde vaststellingen afbreuk zouden kunnen doen (administratief dossier, map 'documenten').

Het ter terechtzitting neergelegde stuk wordt slechts bijgebracht in de vorm van een kopie (rechtsplegingsdossier, stuk 7). Verzoeker omschrijft niet op welke wijze hij in het bezit kwam van dit document. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan hieraan geen bewijswaarde worden gehecht. Bovendien toont verzoeker niet aan hoe hij aan dit stuk zou zijn geraakt. Hoe dan ook blijkt uit de inhoud van dit stuk slechts dat verzoekers vader enkele verklaringen is gaan afleggen ten overstaan van de Nigeriaanse politie. Gelet op de familiale band tussen verzoeker en diens vader kan aan de inhoud van deze verklaringen bezwaarlijk objectieve bewijswaarde worden gehecht. Dit alles maakt, tezamen genomen met de vaststelling dat dit stuk niet wordt neergelegd in het kader en ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, dat het ter terechtzitting neergelegde document de teloorgegane geloofwaardigheid van verzoekers geaardheid, problemen en vrees niet kan herstellen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de hoger gedane vaststellingen, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS